

állunk oldalán ma, amikor megmutatta hatalmát azzal, hogy tönkrezúta a faszizmust — és oldalán állunk mindörökké. Ma éppúgy, mint 30 esztendővel ezelőtt: a Szovjetunió a Béke fátylahordozója.”

A kötet elé Marcej Cachin írt előszót, a fordítás Murányi Kovács Endre munkája. PAPP ZOLTÁN

KOZELSZKIJ: AZ AMERIKAI SAJTÓ. (Művelt Nép Könyvkiadó.)

A magyar olvasó és színházlátogató közönség széles rétegei ismerik ma már Simonov: „Orosz kérdés” című világhírű munkájából az amerikai sajtószabadság, a szabad véleménynyilvánítás megnyomorításának sötét képét. Simonov érdekes történetben mutatta be az amerikai laptulajdonos nagytőkések aljasságát. Kozelszkij pedig könyvében pontos adatok alapján lelezi le és tárja fel az olvasók előtt az amerikai sajtóélet egész berendezését, felépítését, gyalázatos hálózatát. Találónan jellemzi „hazugsággártó ipar”-nak a mai amerikai sajtót, hiszen minden napilapra a nagytőke érdekeinek feltétlen kiszolgálása jellemző és a büszkes az üzlet mindenáron való biztosítása az elsőrendű, sőt egyetlen feladat. A harc a lapok hasábjain ma a dollárért folyik, nempedig az eszmékért és legkevésbé sem fontos az olvasók nevelése, vagy akár, még helyes tájékoztatása sem. A lapvezérek mérhetetlenül le is nézik olvasóikat. Azt tartják, hogy az olvasó úgyis ritkán emlékszik arra, mit olvasott. Ez teszi aztán az amerikai szerkesztőt még bátrabbá és szemtelenebbé, amikor a sok össze-vissza hazudozás után ki kell vágnia magát a saját maga által előidézett kellemetlen helyzetből és ellent kell mondania önmagának. Nemcsak az újságok, de maguk az úgynevezett „hírszolgálatok”, illetve távirati ügynökségek is már eleve hazugságterjesztő szervek, sőt hasonlóan az egész amerikai sajtóapparátushoz: széles kiterjedésű hazugsággárak. Reklámérdekért, üzleti célokért bármire hajlandó az amerikai szerkesztősek döntő többsége, — amint ezt nem egy példával, megtörtént esetekkel, tényekkel bizonyítja könyvében Kozelszkij.

Általában Kozelszkij könyvének az a legnagyobb érdeme, hogy meglepő tájé-

kozottsággal, a legpontosabb adatok és a leglelkiesmeretesebben megvizsgált tények alapján írta meg munkáját. Így az olvasónak nemcsak tiszta és hiteles képet tud nyújtani a mai amerikai sajtóról, hanem világosan be tudja mutatni teljes szervezeti felépítését is ennek a veszedelmes pókhálónak, amelyet ma a sajtó szervezete jelent Amerikában. Nem egy példát említ meg arra is, hogy a becsületesen gondolkodni, írni akaró újságíróknak mennyire megköti kezét ez a pókháló és egyik napról a másikra az utcán találja magát, aki szembe mer szegülni a lapvezérek elgondolásaival vagy csupán egy szóval is hangoztatni meri becsületes meggyőződését, a kommuniszták, vagy a Szovjetunió iránti rokonszenvét.

Ma az amerikai sajtó kapitalista jellege megrontja, megbénítja a gyengék akarátát, azok elől az újságírók elől pedig, akik nem hajlandók a kapitalizmus urainak engedelmesskedni: a „dollárterror” minden utat elzár. Így a mai amerikai sajtóban nincs különösen sok jellem és annál több a tolt prostituáltja. El azonban és minden terrorral szemben keményen igyekszik terjesztetni az igazságot a második Amerika sajtója, a becsületes, a progresszív sajtó, amely azonban az egész sajtó példányszámának alig egy százaléka. A haladó amerikai sajtó magva a „Daily Worker” az Egyesült Államok Kommunista Pártjának központi lapja, amely nem elégzik meg az igaz hírek terjesztőjének passzív szerepével, hanem vezeti a munkásosztályt, a szegényparasztságot és a haladó értelmiséget a reakció támadásai elleni harcban. E mellett több kisebb lap és egyéb sajtótermék hasábjain küzdenek a becsületes amerikai újságírók a békéért, s a munkásellenes törvényekkel szemben. Valóban az igazság és becsület határát ma az amerikai sajtóban a szerint lehet meghúzni, hogy az újság vagy folyóirat hogyan viszonyul a háborús uszítókhoz, a reakciós munkásellenes törvényekhez.

A második Amerika ma kétségtelenül már erőteljesen megmozdult és sajtója is mind növekvő erővel irányítja az amerikai dolgozók figyelmét a Szovjetunió által vezetett békétábor harcára